

СУТНІСТЬ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ КООРДИНАЦІЇ МІЖ СУБ'ЄКТАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Андрій Юрійович ОСТАП'ЮК,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0006-2147-6130>*

Ефективність спільної, взаємоузгодженої діяльності забезпечення цивільного захисту на регіональному рівні у сфері цивільного захисту напряму залежить від того, наскільки вона належним чином координована. В даному контексті Н.І. Астахова та Р.В. Москвітінна зазначають, що «для забезпечення синхронізації діяльності та взаємодії різних частин організації використовується координація. Координація являє собою процес розподілу діяльності в часі, забезпечення взаємодії різних частин організації в інтересах виконання поставлених перед нею завдань. Координація забезпечує цілісність, стійкість організацій. Координація – це забезпечення узгодженості дій усіх ланок управління, збереження, підтримку і вдосконалення режиму роботи підприємств (організацій) та забезпечення його безперервності і безперервності. Координація як функція менеджменту являє собою вид діяльності за погодженням та впорядкування зусиль, об'єднаних спільною метою і спільною діяльністю людей у виробничо-господарських організаціях, – учасників виконання того чи іншого завдання. Координація забезпечує взаємодію різних частин організації в інтересах виконання поставлених перед нею завдань. Координація конкретно визначає хто, що і коли робить, з ким і як взаємодіє, в якому порядку передає власні результати праці іншим учасникам діяльності і користується їхніми результатами» [1].

О.Г. Кальмак доводить, що «координація – це функція управління, планування і контролю, змістом якої є забезпечення упорядкованих взаємозв'язків і взаємодій між організаціями, ділянками та учасниками виробництва й управління з метою узгодження дій щодо реалізації рішень, об'єднання спільних зусиль у вирішенні загальних проблем протидії економічній злочинності» [2, с. 453–454]. Вчений акцентує увагу на тому факті, що координація може бути як спеціальною функцією, так і особливою інтегруючою формою організації управління. Як функція, продовжує науковець, вона забезпечує певну залежність одних рішень (дій) від інших у процесі функціонування будь-якої організованої системи, а як форма організації управління – створює особливий апарат приведення до загальних цілей автономних організаційних систем, узгоджує їх діяльність у тій її частині, що належить або до сфери взаємних, загальних інтересів, або пов'язана із задоволенням загальнозначущих пріоритетів [2, с. 453–454].

А.Л. Гапоненко та М.В. Савельєва характеризують координацію як діяльність, спрямовану на узгодження, упорядкування дій у керованій системі, приведення їх у відповідність з поставленою метою. Координація, продовжують вони, являє собою функцію управління, яка здійснює інформа-

ційний обмін і має на меті розподілити діяльність в часі, забезпечити взаємодію різних учасників загального процесу в інтересах виконання поставлених цілей. Координація забезпечує цілісність, стійкість соціально-економічної системи. Координація внутрішніх взаємодій аналізується як процес забезпечення цілого за допомогою посилення інтегративності складових його частин і елементів. Зміст цього процесу розглядається як розвиток функціональних залежностей, підпорядкування вимогам структури, що виражає інтереси цілого, частин та елементів. У зв'язку з цим процес координації включає в себе забезпечення сумісності на рівні елементів, сумісності на рівні частин (підсистем, функціональних вузлів), на рівні цілого (сумісність частин і підсистем з цілим) і сумісності системи (цілого) із середовищем (більше широкою системою) [3].

З огляду на запропоновані вище теоретичні підходи, координація між суб'єктами забезпечення цивільного захисту на регіональному рівні представляє собою діяльність, що реалізується спеціально уповноваженим суб'єктом з метою забезпечення належної та ефективної спільної роботи органів державної влади у відповідній сфері. Окрім того, координація представляє собою процес планування, організації та спільної діяльності між різними установами, агентствами та органами влади на регіональному рівні з метою оперативного реагування на надзвичайні ситуації, загрози та виклики для безпеки населення та інфраструктури держави та суспільства.

В рамках представленої проблематики координація між суб'єктами забезпечення цивільного захисту на регіональному рівні має важливе значення оскільки вона: 1) дозволяє уникнути непотрібного дублювання зусиль між різними суб'єктами та ефективно розподілити ресурси; 2) дає можливість забезпечити швидке та ефективне реагування на надзвичайні ситуації, надаючи можливість використати наявні ресурси якомога результативніше; 3) дозволяє оптимізувати використання доступних ресурсів, включаючи людські, матеріальні та фінансові, шляхом спільного планування та розподілу завдань; 4) сприяє покращенню спільного реагування на різноманітні надзвичайні ситуації, включаючи природні катастрофи, техногенні аварії, терористичні загрози та інші небезпеки.

Список використаних джерел:

1. Менеджмент: підручник для прикладного бакалаврату / під заг. ред. Н. І. Астахової, Р. В. Москвітїна. Москва: Видавництво Юрайт, 2014. 422 с. Серія: Бакалавр. Прикладний курс. URL: http://stud.com.ua/19377/menedzhment/koordinatsiya_funktsiya_upravlinnya.
2. Кальмак О. Г. Злочинність у сфері економіки України: теоретичні та прикладні проблеми попередження. Харків: Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого, 2004. 431 с.
3. Гапоненко А. А., Савельєва М. В. Теория управления: учебник для академического бакалавриата. Москва: Издательство Юрайт, 2015. 342 с. (Серія: Бакалавр. Академический курс).